

**Graf-cypresser, wid ... fru
Catharina Enbergs,
framledne
provincial-inspect...**

Cederholm von Schmalenseés, Daniel Casper

1700-1829 81 Cbza 1742 Enberg o. Smidt

National Library
of Sweden

Graf-CYPRESSER,

Wid

Den Hög-åreborna och Dygdådla

MATRONANS,

Frũ CATHARINA

ENBERGS,

Framledne Provincial-Inspectorens

SMIDTS

Kärälskeliga Sũte-Frus

Skrifteliga Jordefärd,

Som,

Efter 67 Års mödosam och berömmelig Wandel, saligt
 affomnade i HEDranom d. 8. April År 1742, och begreps d. 13.
 ejusd. i des Graf wid St. Mariæ Magdalænæ Kirckfogård,
 under Förnäm och Christ-Hederlig biwiskan.

På Grafwen strödde

af

DANIEL CASPER CEDERHOLM von Schmalensées.

STOCKHOLM,

Trycktuti Kongl. Antiq. Archiv. Boktryckeriet, hos Sal. Joh. L. Horrens Enfia,
 Af CARL JOHANSSON RÖPKE. 1742.

S. P. J. M. A. N.

Stof-CYPRESSER

Stoffe für den Bau der Gebäude

MATRONANS

in OATHARINA

ENBERGS

Stoffe für den Bau der Gebäude

ZMIDT

Stoffe für den Bau der Gebäude

Stoffe für den Bau der Gebäude

Stoffe für den Bau der Gebäude

Stoffe für den Bau der Gebäude

DANIEL GASTON CEIKERHOLM von Schmiedler

Stoffe für den Bau der Gebäude

! HERRER GUD! Din wrede gör,
At alt som lefwer ändtlig dör;
At sedan det igenom gått
Hwad du i werlden förestätt,
Sidst knyter på din starka hand
Dch kryper ned i jord och sand,

We! då den illa lefwat har;
Ty han til ewigt mörker far,
At der med bafwan räfna ut
Dit grymma råd och tankeslut;
Men säll och salig är den Siäl,
Som här i tiden lefwat wäl
Dch warit GUDS och Dygdens wän.
Hon glädjas får i Himmelen;
Ty genom dödsens mörcka port
Den wandrar til de sällas Ort.

Så är vår Döda salig wist,
Som hållit sig til JESUM Christ:
Som wördat HERRANS Bud och Lag,
Dch sträfwat efter Hans behag:
Som ledt åt werldsens usla præct,
Dch segrat öfwer Satans mæckt:
Des hela wandel witne bär;
Hon warit GUD och Mannom kär,
En ädel GUDS och Dygdens wän;
Ty gläds Hon nu i Himmelen.

Wår sälla **J**M har lefwat så,
Alt des bedrifter kunde stå
Uti de Amazoners långd (a),
Hon borde ei bli utestängd
Ifrån Hieltinnors lof och ros,
Fäst Hon war from och mild der hos:
En Hon frimodigt undergått
De öden, Henne förestätt:
Två gånger har Hon warit gift,
Och hållit hwad den Helga Skrift
Då förestref, med wördnad stor:
Des första Man war Inspector
Wid Posten, uti Nyenskants,
Så länge frid med Ryssen fants;
Men när den Fästning sattes an,
Så flydde Hon och Hennes man:
Til Viborg togo De sin lof,
Men egendomen wardt et rof
För fienden, som redo stod
Alt taga gods och spilla blod.
Här sattes Hennes käre Man
Til samma tienst; Men Ach! Han fan
Alt Dödsens Post då Honom böds:
En Han blef skuten här til döds

När

(a) Et slags sribsamma Qwintor hos de Gamla Göther.

När i sit wärf han stadder war; (b)
 Och usla tid! Och jammers dar!
 Hon slöt på nytt et annat band,
 Och gaf sig uti Hekta stand
 Sen åter med en kacker Kar,
 Som Inspector i Lännet war; (c)
 Men miste ock den Makan god
 Då Viborg i Belägring stod (d).
 Hvad bitter kalk och sorge mått
 Har ej wår Sälla smaka fått!
 Men detta Henne ej förtrot,
 Ej eller Hennes sinne bröt:
 I ty Hon året strax derpå,
 Förkläd bland Ryssar mände gå,
 At spana deras Rådslag ut:
 Hon gör så hos de Swenska slut,
 Hur Viborg från den Ornen (e) fri
 En Swensker Brud kund åter bli.
 På sådant sätt Hon wiste då
 All hielp åt wåra Swenska blå.
 At Konung CARL wår Hielte käck
 Säg sielf den hyllest an för täck.
 Men mer: Hon stälte sig så gill,
 At Czaren litte Henne til

(b) Denna Sal. Fruns Käre Man blef förordnad til Post-Inspector i
 Viborg, och wardt ihjelskuten af fienden, då Han war sysselsat med en
 Ny Postgångs inrättning. (c) Provincial-Inspector i Viborgs Län. (d) År
 1710. (e) Bössa Ornen, ty Ryssland förer en Släcker Orn i sit wapen.

Ut någon tid bereda mat
 För honom och hans bästa Stat (f).
 Man twiflar ej Hon hade giordt
 En lycka stor, så framt Hon bordt
 Då kyssa på sin owäns hand,
 Och glömma bort sit Fosterland;
 Men Hon slog alla löften bort,
 Och tog sit afsked innan fort,
 Lät Egendomen bli förtård
 (Wäl Tiugu Tusend Daler wärd),
 Och war än då af hiertat glad
 Ut Hon kom hit til Stockholms Stad
 Med Dotter en af späda år:
 En liten fyrk i tiden swär.
 Här drog Hon sig med mödo fram,
 Arbeta sora en fäcker Dame;
 War angenäm hos Hög och Låg.
 Men Rikens Ständer, när de såg,
 Hwad Hon, då förra Kriget stod,
 Bewist för wärf och Jaels mod,
 Af rättfint nit besloto så,
 Det Hon war wärd at niuta så
 En ålders hielp och underhåld.
 För det Hon mist af Rikens wäld.
 Så bles förmågan litet öft,
 Hwaraf Hon sedan städse söft

De

(f) I Fastlags tiden, då hon satt fången, bles henne förtrobt at laga smat
 Czaren sielf, som alt skedde med 15 Fisk-Rätter til hwar måltid.

De armas altår offra på,
Och med all hielp tilhanda gå,
Hon tyckt den dag förlorad war,
Som ej wälgerning zirat har,
Hwad dygd och ärbart heta kan,
Man wida hos wår Döda san;
En GUD Hon älskte öfwer alt,
Som Han ock sielfwer det befalt;
Hon sökte flitigt HERRans Hus,
Och wandrade i ordets lüs:
Hon lästade sin torra Siäl,
Som Hiorten, med friskt watten, wäl;
Eil Nästan Hon ren kärlek bar,
(GUDs kärlek dertil driften war).
Hon flydde afwund, tråtor, kif:
Men hölt af samdrägt som sit lif.
At nära sig i anlets swett,
Ej syntes Henne tungt och ledt:
Hon sof ej morgonrodnan bort;
Men fikte idogt. Innan kort
Blef såleds ock wälsignad wäl
Med mycket godt til Kropp och Siäl:
Det fick Hon utaf GUD til lön
För nit och flit samt trogen bön.
Hon, som war så bepryd med dygd,
Skall Hon ej prisas i wår bygd!

Jo wiserlig! Jag det ock ser,
 Att GUD åt fromma Qwinnor ger.
 När Hon sit lopp fulländat så,
 Så kom den dagen ändtlig, då
 Hon skulle dö och skiljas hän,
 Och fara til sin Himla Bän.
 Och som Hon sig rätt wäl beredt,
 Så blef ock utan upskof skedt,
 Att Hon sin ögon lade til,
 Med bön: O! JESU Frälsar mill,
 Up i dit sköt min Anda tag,
 Och wäck mig up på domme-dag.
 Beslita dig, O! wandringsman,
 Att löpa så din wädjoban;
 Så får din siäl hos HERren bo,
 Och benen uti Grafwen ro.
 Men jag, jag bär i sinnet mitt
 Et wördsamt minne af Fru SMIDE:
 Haf tack, Min Fru, för huldhet stor,
 I mig bewist, just som en Mor;
 Och fast min kraft ei räcker til,
 Att prisa Eder som jag will;
 Så tol, at jag med denna skrift,
 Cypresser strör uppå Eder Grift.